

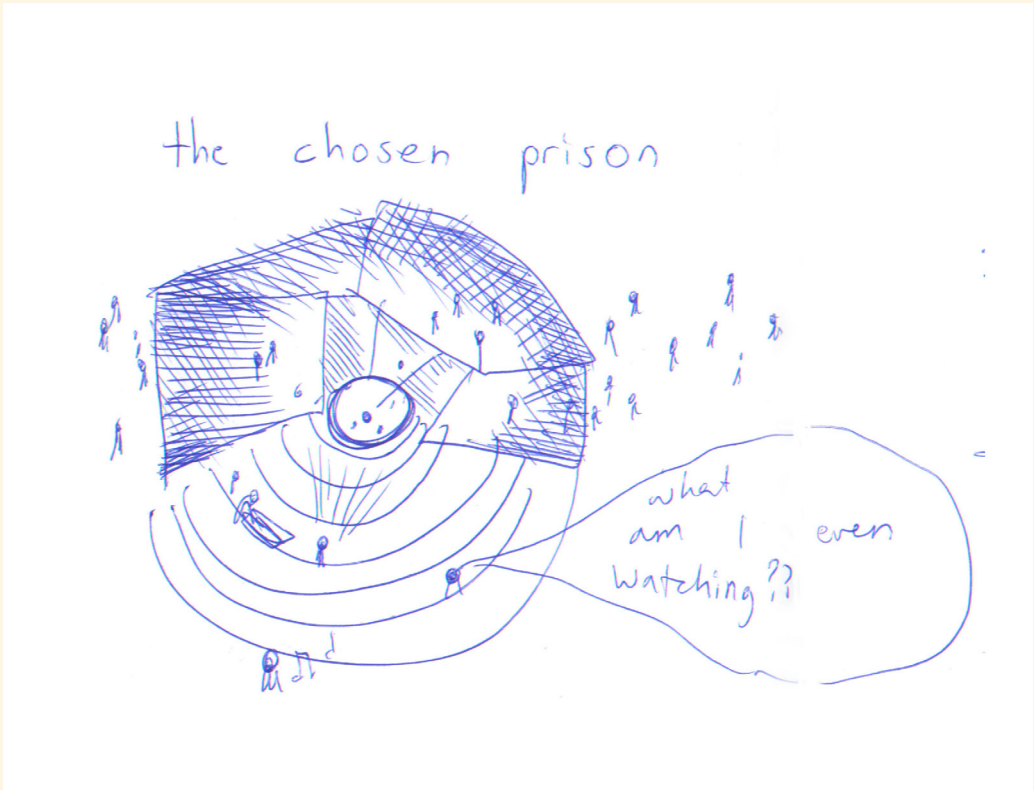
Dramaturgin muistiinpanoja

EVEN MINN

Olen dramaturgi, kirjoittaja ja luovan kirjoittamisen ohjaaja. Toimin nykyaiteen, esittävän taiteen ja kirjallisuuden kentillä. Minua kiehtoo tanssiva, henkinen ruumis, joka on sinut eläimyytensä kanssa. Ajatteluni nojaa transfeminismiin ja spekuttamiseen, mahdottomien todellisuuksien esiinpuljaamiseen ja mahdollistamiseen.

Valikoidut työt: Äitini on alien -radioessee (Yle 2018), Tanssi yhdessäolon arkkitehtuurina -esitysarvio (Mustekala 2019), Deep Time Trans -esitys (Baltic Circle International Theatre Festival 2021)

Nämä ovat luonnoksia muistiostani vuodelta 2016.

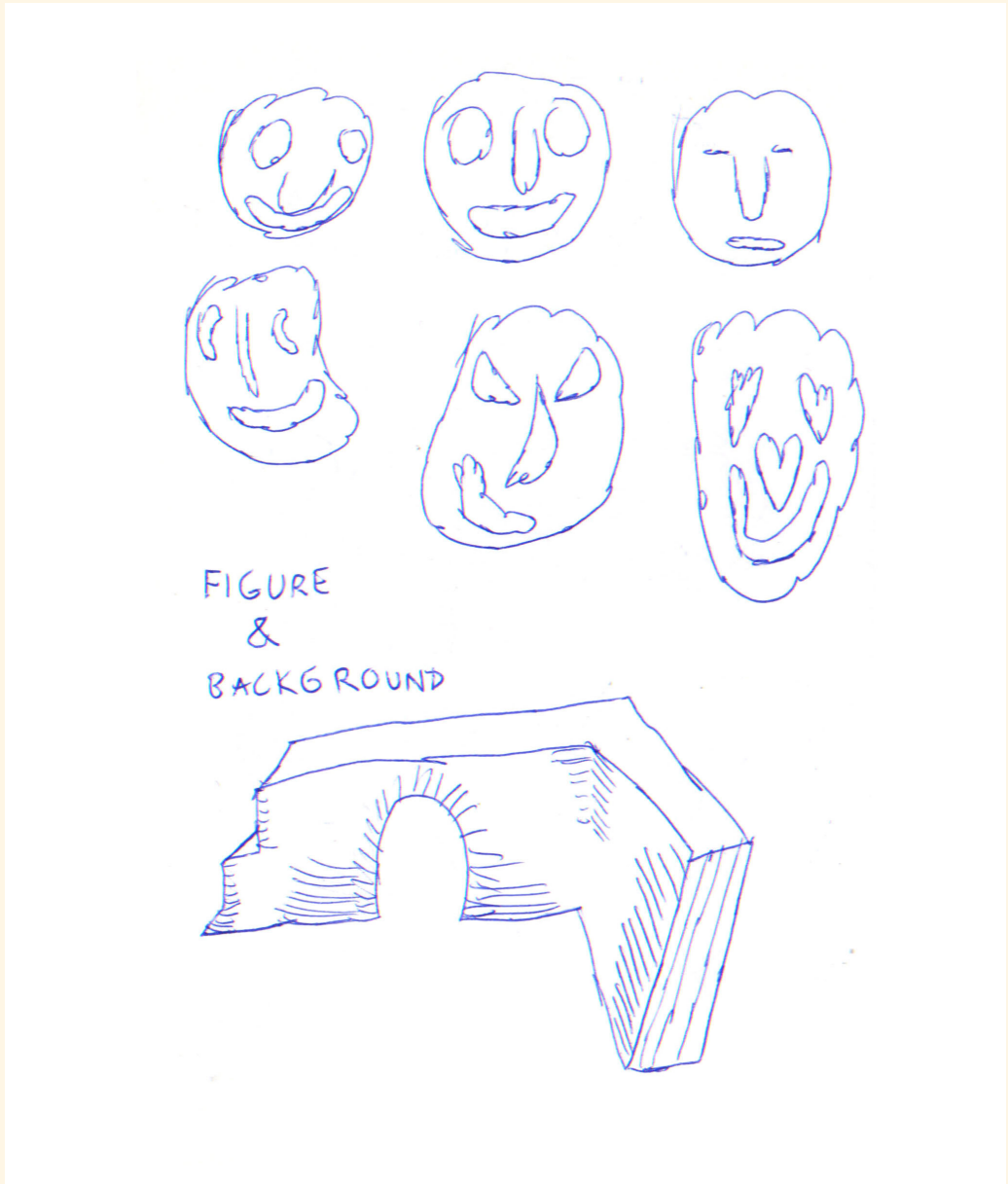

The Chosen prison. "What am I even watching?"

Dramaturgina työskentelen paljon muistikirjan kanssa. Istun ja katson harjoituksia ja yritän olla kirjoittamatta, koska kirjoittaminen vie pois nykyhetkestä. Joskus on kuitenkin pakko kirjoittaa, muuten unohtaa mitä näki. Kun annan palautetta esiintyjille ja muulle työryhmälle yritän olla niin rehellinen kuin mahdollista. Yleensä tulee paljon ajatuksia ja on valittava vain muutama olennaisin jaettavaksi.

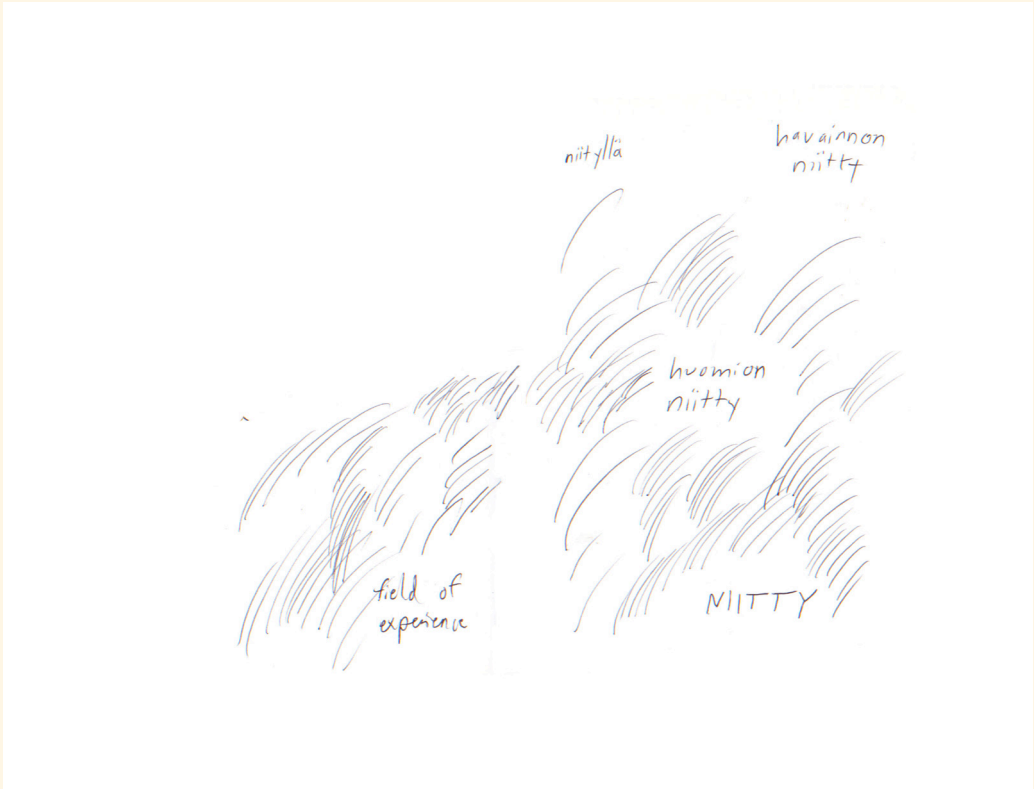
Olen nimennyt kuvan aika dramaattisesti: *The Chosen Prison*. Kuvassa pieni dramaturgi istuu kaupunginteatterin katsomossa ja kysyy itseltään, mitä ihmettä minä katselen.

Käytän muistiinpanoissani paljon piirroksia ja kuvia.

Tämän kuvan rinnalle olin kirjoittanut muistiinpanon:
Things are seen as resources instead of valuable in themselves.

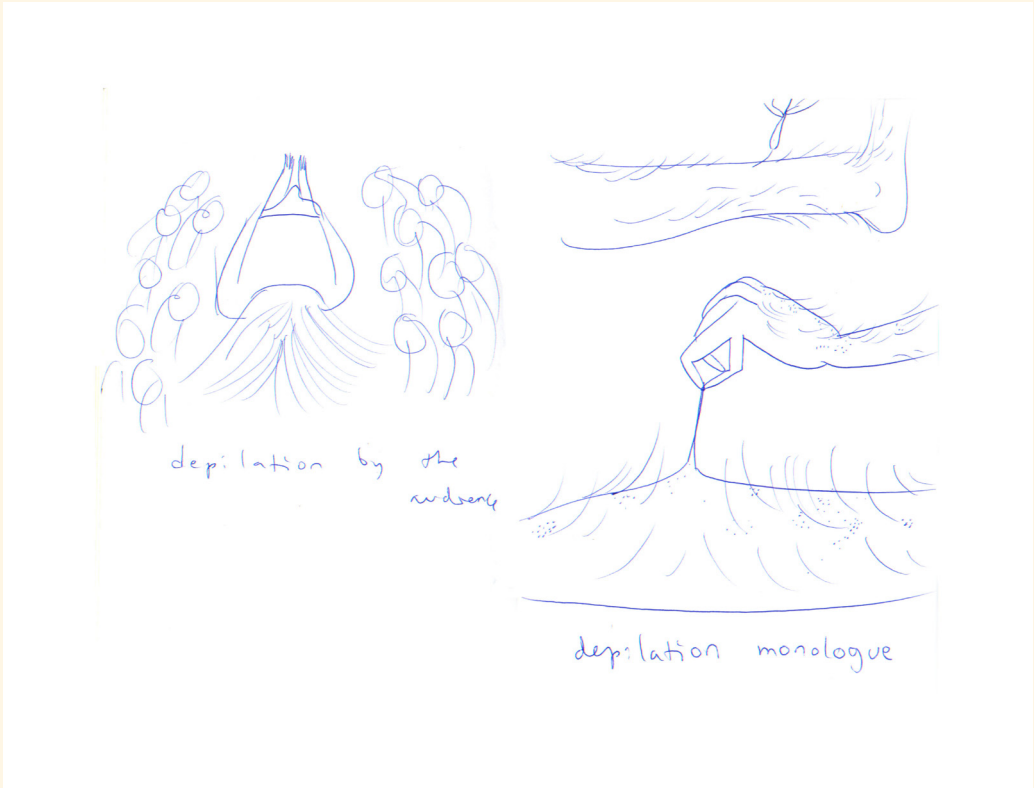
On ongelmallista miten paljon taiteentekeminen kytkeytyy kapitalismiin, kilpailukulttuuriin, tuotteistamiseen ja nationalismiin. En ole varma mihin tämä alkuperäinen muistiinpano liittyy, mutta toivoisin että taiteentekemiseen liittyisi enemmän lepoa, sekoilua, hitautta ja nautintoa ja että se voisi olla mahdollista mahdollisimman monelle.

Dramaturginen työ on työskentelyä havainnon kanssa. Se on havainnon välittämistä ja kertomista eteenpäin. Tämä piirros käsittelee sitä, miten havainto rakentuu, se heijaa kuin pelto, näytönsäästäjä, haparoi, etsii maastoja, tekstuureja ja tuntuja. Piirsin tämän muistiinpanon kuunnellessani esitystaiteilija ja tutkija Saara Hannulan luentoa Brian Massumin teoriasta Embodied politics -kurssilla Taideyliopiston Teatterikorkeakoulussa 2016.

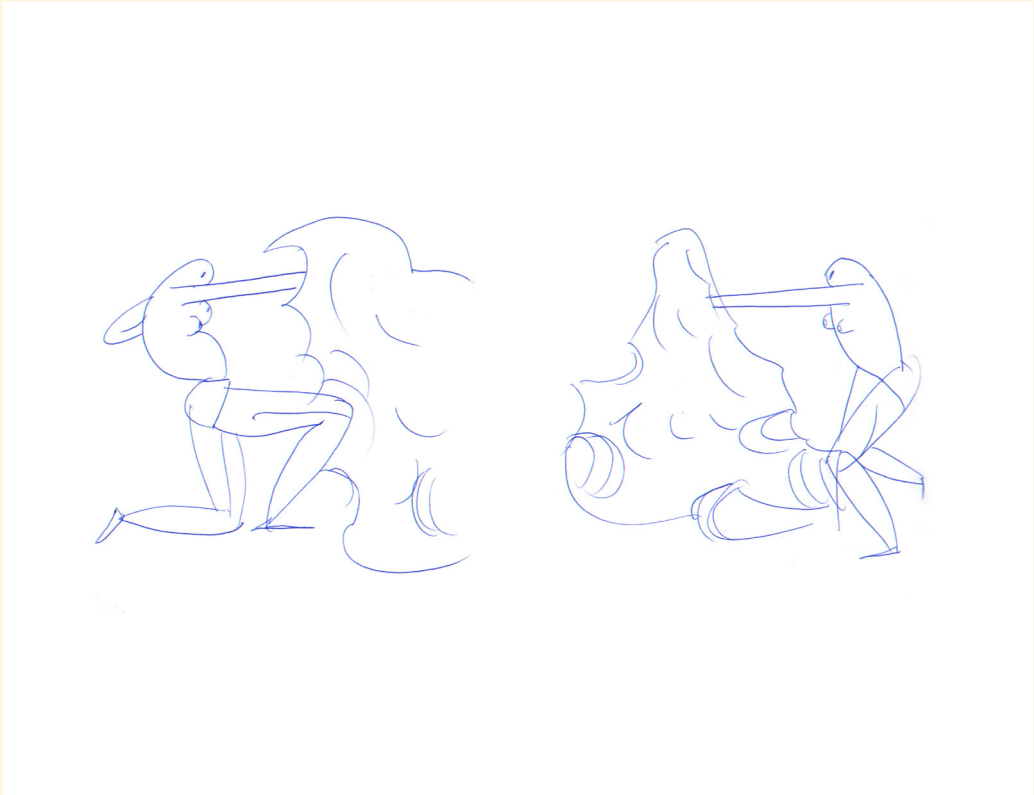

Tämä kuva liittyy havaintoon, jonka tein itsestäni samaisen kurssin aikana. Tajusin että olen trans, muunsukupuolinen.

Koomikko Jamie MacDonald oli yhtenä päivänä kurssilla pitämässä luentoa, jossa puhui hyvin henkilökohtaisella tasolla. Olin ällikällä lyöty, koska minusta tuntui että kun Jamie puhui transitiostaan, hän puhui minun elämästäni, tai elämästä joka minulla voisi olla, tai olisi voinut olla. Se tunnistamisen kokemus muutti elämäni ja antoi minulle sanoja, joita minulla ei aiemmin ollut, siitä luennosta käsin koko elämäni aukesi ihan uudella tavalla. Olen kiitollinen kaikille transtaiteilijoille, jotka ovat uskaltaneet olla esillä ja puhua ja niille, jotka eivät ole.

Jamie näytti luennollaan myös upeiden taiteilijoiden töitä. Nämä kuvat liittyvät Zachary Druckerin esitykseen, missä taiteilija antaa yleisön nyppiä karvoja itsestään *voice overin* soidessa taustalla. Teos teki minuun vaikutuksen, koska se on samaan aikaan hirveä, hauska ja syvällinen. Pätkä teoksesta löytyy viimeosta nimellä *horror web 6min*.

Nämä kuvat liittyvät esitystaiteilija Cassilsiin ja erityisesti teokseen *Becoming an Image*. Esitystilassa välkkyvä voimakas salama- valo ja Cassils hakkaa nyrkeillä valtavaa savikimpaletta yleisön ympäröimänä. Teos käsittelee transruumiisiin kohdistuvaa väki- valtaa. Se tekee yleisöstä todistajia ja eräänlaisia livekameroita, jotka tallentavat kuvat verkkokalvoilleen.

hen

HENNEN

Tällä hetkellä toimin dramaturgina Teo Ala-Ruonan työryhmässä, teemme hengittämiseen ja autoihin liittyvää esitystä, joka saa ensi-iltansa Kiasma-teatterissa toukokuussa 2023. Odotan jo harjoitusten jatkumista, se on ihanaa aikaa. Nautin keskeneräisen materiaalin katsomisesta. Muuten keskityn proosan kirjoittamiseen.

Minulle suomen hän-pronominia on rakas, koska sitä kautta olen aina pystynyt sijoittamaan itseni monenlaisiin kertoihin, hahmoihin ja henkilöihin. En muista miksi olen piirrellyt hen-pronominia muistikirjaan, aloinko noihin aikoihin käyttää itsestäni They-pronominia, en oikein muista enää, luultavasti se tuli vasta vähän myöhemmin.

Käytän itsestäni englanniksi He ja They -pronomineja. Sukupuoli on minulle omituinen, muljuva ja parhaimmillaan iloa tuottava asia. Sukupuolen käsitteleminen taiteellisessa työssä on jonkinlainen pakkomielle ja yritän suostua siihen, vaikka välillä toivon että voisin löytää muita aiheita. Uskon kuitenkin että on vain parasta antaa omalle työlle eikä yrittää väkisin tehdä sitä vastaan.